

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210509
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5612210509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci navrhovateľky POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, (sp. zn. NP 2551-2214), proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073), v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Účastníkom sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu 27. 09. 2012, sa navrhovateľka voči odporkyni domáhala náhrady škody vo výške 125,- eur, nemajetkovej ujmy 330,- eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. D., X. XX. XX. XXXX, pre vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom. Exekučné konanie sa viedlo pod sp. zn. Ex 11275/2008. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľky efektívne a účinne, predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mieste a vecne príslušnému Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd aj napriek svojej povinnosti rozhodnúť o udelení poverenia v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, rozhodol až 26. 01. 2009 tak, že udelil poverenie na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho došlo k omeškaniu po uplynutí zákonom stanovenej doby viac ako 6 mesiacov. Prejednávaná vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Podľa navrhovateľky neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Na základe uvedeného si navrhovateľka z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnila náhradu majetkovej škody predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Na správu pohľadávky navrhovateľka vynaložila prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70, - eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- eur a na administratívne spracovanie textu urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania 15,- eur, spolu 125,- eur. Okrem toho si navrhovateľka uplatnila aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V tejto časti návrh odôvodnila tým, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke

na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, ale postupom súdu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, zamareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a k insolventnosti povinného. V nadväznosti na určovanie primeranej náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľka poukázala na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyvodila, že na základe nečinnosti exekučného súdu trvajúcej 185 dní jej vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eura. Na záver navrhovateľka uviedla, že postupovala podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadala odporkyňu o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody, pričom odporkyňa do podania návrhu na začatie konania pozitívne nereagovala.

Odporkyňa v podaní doručenom súdu dňa 10. 06. 2016 uviedla, že zotráva na vyjadreniach, ktoré sú založené na správe súdu pod Spr. 702/14 a Spr. 1156/14. Podľa jej stanoviska, ktoré bolo doručené súdu v iných obdobných konaniach, návrh je podľa jej názoru zmätočný, nakoľko v ňom absentuje údaj o spisovej značke príslušného exekučného konania, o dátume doručenia podania na súd, ako aj o dátume, kedy sa navrhovateľka dozvedela o vzniku škody. Navrhovateľka zároveň nepredložila ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. V skutočnosti navrhovateľka prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sama. Odporkyňa považuje tvrdenia navrhovateľky o tom, že nemá vedomosť o spisovej značke ňou uvádzaného exekučného titulu, za klamlivé a zavádzajúce minimálne preto, lebo iba oprávnený v exekučnom konaní má mať záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom jej mala byť spôsobená škoda. V danom momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže navrhovateľka namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania navrhovateľka nepreukázala, že by využila možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, čiže že by využila účinné prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Podľa odporkyne všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. V nadväznosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odporkyňa uviedla, že prvé žiadosti jej boli doručené 23. 04. 2012. Návrh na začatie konania bol podaný pred uplynutím zákonnej šesťmesačnej lehoty, v dôsledku čoho ide o predčasne uplatnený nárok. Odporkyňa zdôraznila, že navrhovateľka napriek výzve Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky neposkytla žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie, čím zmarila akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorý sama požiadala. Nakoľko navrhovateľka nepreukázala požadované skutočnosti, nebola ochotná preukázať, kedy sa dozvedela o škode ako ani neunesla dôkazné bremeno o vzniku majetkovej škody, odporkyňa nepovažuje jej nárok za predbežne prerokovaný. V nadväznosti na tvrdené prietahy v konaní odporkyňa poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 16/02, podľa ktorého pri posúdení, či došlo k porušeniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prietahy je autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí sa vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 ústavy. Pokiaľ ide o uplatnený nárok, navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody, pričom uplatnenú náhradu vecných nákladov nemožno považovať za škodu ani za ušlý zisk podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Požadovať paušálne sumy je podľa odporkyne nesprávne a účelové. Škodu je potrebné preukázať, inak by dochádzalo k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody. V nadväznosti na uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy odporkyňa uviedla, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany ústavného súdu. Pocity členov radiacích orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné, nakoľko si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Odporkyňa svoju obranu v konaní odôvodnila aj dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázala pritom na podnikateľskú činnosť navrhovateľky, ktorej obchodné praktiky na trhu spotrebiteľských úveroch podmienili všetky zložky štátnej moci zamerať svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv. Z listu Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť číslo

JUST/A3/RM/kb D (2010) 1360, adresovaného stálemu predstaviteľovi SR pri Európskej únii vyplýva, že Európska komisia v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľky dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov. Útvary Komisie sa o uvedenom dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného Krajským súdom v Prešove podľa článku 267 zmluvy. Navrhovateľka a jej podnikateľská činnosť je vnímaná verejnosťou negatívne v tom zmysle, že využíva neprijateľné podmienky a zneužíva slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Asociácia organizácií splátkového predaja ju zároveň pre jej praktiky vylúčila zo svojich radov. Odporkyňa na základe uvedeného tvrdila, že v takýchto prípadoch súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľky, najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľky automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). S prihliadnutím na charakteristiku správania sa navrhovateľky, je jej nárok na náhradu škody voči štátu v rozpore s dobrými mravmi, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť pri spornej a negatívne posudzovanej podnikateľskej aktivite. Navrhovateľka nepreukázala atribúty zodpovednostného vzťahu, vrátane príčinnej súvislosti, a to priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku vo vzťahu k vzniknutej škode. Podľa odporkyne si navrhovateľka stav, v ktorom sa ocitla, zavinila sama, spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pričom v súčasnosti je zrejmé, že si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Odporkyňa preto navrhla návrh zamietnuť.

Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 14.06. 2016, na ktoré sa účastníci nedostavili. Odporkyňa svoju neúčast' včas ospravedlnila a navrhovateľka na predvolanie reagovala ospravedlnením a žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemohla naň pripraviť. Uviedla, že jej nebola oznámená jej spisová značka a súd jej ani neodpovedal na jej písomný dopyt po oznámení o nariadenom termíne pojednávania. Nakoľko neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 115 ods. 2 O. s. p., nie je podľa navrhovateľky možné považovať lehotu na prípravu na pojednávanie za zachovanú.

Zo súdneho spisu vyplýva, že právny zástupca navrhovateľky si predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 26. 05. 2016. Súd nie je povinný oznamovať účastníkom ich spisové značky, pričom súčasťou spisu nie je žiadne podanie navrhovateľky, ktorým by sa domáhala identifikácie jej návrhu na začatie konania. V predmetnej veci vedenej pod sp. zn. 8C/187/2012 si navrhovateľka prevzala viacero písomností, vrátane súdnych rozhodnutí, vo veci podala odvolanie proti uzneseniu o neprerušení konania a preto má súd za to, že navrhovateľke nič nebráni identifikovať svoj vlastný návrh na začatie konania podľa sp. zn. súdneho konania. Nakoľko bola dodržaná zákonná lehota na prípravu pojednávania, súd neodročil pojednávanie ale vec v súlade s § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal aj v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/12/2009 bolo zistené, že oprávnená POHOTOVOSŤ, s. r. o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpená advokátom JUDr. Martinom Máčajom, sa domáhala voči povinnému Y. D. X.. XX. XX. XXXX, bytom F.Š. XXX, vymoženia pohľadávky 470,03 eur, úroku z omeškania 81,86 eur a 0,25 % denného úroku z omeškania zo sumy 150,04 eur od 18. 10. 2008 do zaplatenia a trov predchádzajúceho konania vo výške 150,20 eur. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 13. 08. 2008, sp. zn. SR 06043/08, ktorý vydal rozhodca JUDr. Michal Rašla. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný advokátom JUDr. Martinom Máčajom do zápisnice súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 07. 12. 2008. Súdny exekútor zaevidoval vec pod sp. zn. Ex 11275/08 a dňa 12. 01. 2009 doručil tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 26. 01. 2009 bolo pod č. 5505 016136* súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému udelené poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré si exekútor prevzal dňa 30. 01. 2009.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 18. 02. 2010, č. k. 5Er/12/2009 - 33 v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 16. 11. 2010, č. k. 5Er/12/2009 - 55 a uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 08. 2012, č. k. 7CoE/40/2012 - 65 súd exekúciu zastavil z dôvodu, že exekučný titul priznáva navrhovateľke právo nedovolené zákonom. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 04. 10. 2012.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj

porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný. V prvom rade navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo prísť tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po 185 dňoch od doručenia žiadosti. Toto tvrdenie navrhovateľky sa vykonaným dokazovaním ukázalo ako nepravdivé. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 12. 01. 2009, pričom súd vydal poverenie 26. 01. 2009 a doručil ho súdnemu exekútorovi dňa 30. 01. 2009. Nakoľko bolo následne zistené, že návrh na vykonanie exekúcie je nedôvodný, exekučný súd exekúciu zastavil. Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Bezpochyby, jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na rozhodnutie súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Aj napriek tomu, že v prejednávanej veci sa ukázalo tvrdenie navrhovateľky ako nepravdivé, súd považuje za potrebné uviesť, že je potrebné prihliadnúť najmä na povahu procesného úkonu súdu spočívajúceho v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia a procesný postup exekučného súdu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. Nemožno taktiež opomenúť skutočnosť, že navrhovateľka a následne súdny exekútor podávali návrhy na vykonanie exekúcie hromadne. Pokiaľ navrhovateľka postupovala takýmto spôsobom, musela si byť sám vedomá, že objektívne môže nastať situácia, že súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jej návrhoch v zákonnej lehote. Pokiaľ ide o 15 dňovú lehotu na rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú upravoval zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení platnom v čase začatia exekučného konania Ex 11275/08, súd nemohol neprihliadnúť na skutočnosť, že zákonodarca reagoval na enormný nárast exekučnej agendy v spotrebiteľských veciach, zákonom č. 102/2011 Z. z., ktorým bolo novelizované ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Touto zmenou došlo k upusteniu od povinnosti exekučných súdov rozhodovať o žiadostiach súdnych exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií na podklade rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc v uvedenej lehote. Z uvedeného je zrejmé, že postup exekučného súdu v predmetnom konaní nebol ojedinelý, ale objektívne si ho vyžiadala situácia vzniknutá s tým, že navrhovateľka doručovala prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na slovenské exekučné súdy enormné množstvá návrhov na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na podnikateľské praktiky navrhovateľky a zrejmy rozpor jej konania so spotrebiteľským právom, bolo preto namieste dôsledne preskúmať každú jednu vec, a nie len formalistickým spôsobom udeliť poverenie na vykonanie exekúcie. Lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie uplynula v danej veci 27. 01. 2009, pričom poverenie súd udelil 26. 01. 2009 a toto bolo doručené exekútorovi dňa 30. 01. 2009, to znamená 18 dní po doručení žiadosti o udelenie poverenia.

Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala ani výšku uplatnenej škody. Naviac, za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhrádza skutočná škoda, pričom z uplatnených súm vyplýva, že navrhovateľka požaduje akúsi paušálnu náhradu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že náhrady sú totožné s náhradami v iných konaniach vedených na tunajšom súde. Navrhovateľka neuniesla ani dôkazné bremeno príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Už len samotná špecifikácia majetkovej škody vylučuje, aby navrhovateľke v súvislosti s tým, že súd údajne nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonnej lehote, vznikla škoda tak, ako si ju uplatnila. Navrhovateľka si prakticky voči odporkyni uplatňuje právo z bezprávia, ktoré privodila. Pri rozhodovaní súd zobral do úvahy najmä skutočnosť, že exekúcia, z ktorej si navrhovateľka odvodzuje svoj nárok, bola právoplatne zastavená z dôvodu nevykonateľného exekučného titulu. Aj ak by čiastkový úkon nebol vykonaný zo strany súdu v zákonom stanovenej lehote, podstatný je finálny výsledok exekúcie,

ktorá bola zastavená pre jej nedôvodnosť. Ak je exekučné konanie vedené nedôvodne, nemožno priznať súdnu ochranu za prípadné nedodržanie lehoty na vykonanie konkrétneho čiastkového úkonu. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, táto v prípade vzniku zodpovednosti štátu, patrí poškodenému iba za splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by bol v konaní preukázaný vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu, je vzhľadom na osobu navrhovateľky, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosť, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mali navrhovateľke vzniknúť, náhrada nemajetkovej ujmy vylúčená. V prvom rade súd poukazuje na to, že exekúcia, v nadväznosti na ktorú si navrhovateľka uplatnila svoj nárok, bola nedôvodná od začiatku, pričom k jej zastaveniu došlo výlučne zavinením navrhovateľky. Z bezprávia, ktoré navodila navrhovateľka pri tvorbe exekučného titulu, nemôže vzniknúť žiadne jej právo a konanie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže slúžiť ako určitá satisfakcia pre účastníka, ktorý nebol v súdnom konaní svojou vinou úspešný. Navyše si navrhovateľka zvolila súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky zaujal názor v náleze zo dňa 13. 04. 2011, sp. zn. III. ÚS 322/2010, podľa ktorého skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľky, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný aj v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Návrh je v tejto časti aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko v súvislosti s podnikateľskými aktivitami navrhovateľky v oblasti spotrebiteľských úverov bolo na základe viacerých sťažností zo strany Európskej komisie skúmané, či zo strany Slovenskej republiky nedochádza k porušovaniu Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Na základe vyššie uvedeného súd návrh zamietol.

Náhradu trov si uplatnili obidvaja účastníci konania. Navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyňa, ktorá mala v konaní úspech, si trovy nevyčísliła a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Súd preto rozhodol o náhrade trov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.